

■ Ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

Οἱ ἀστρολόγοι Μάγοι εἶδον τὸν Χριστὸν Θεὸν καὶ ἄνθρωπον

*«Ἐδειξεν ἀστήρ τὸν πρὸ ἡλίου Λόγον,
Ἐλθόντα παῦσαι τὴν ἁμαρτίαν Μάγοις,
Σαφῶς πενιχρὸν εἰς σπέος τὸν συμπαθῆ,
Σὲ σπαργάνοις ἐλικτόν· Ὅν γεγηθότες,
Ἴδον τὸν αὐτόν, καὶ βροτὸν καὶ Κύριον».*

Ὁ ἀστέρας ἔδειξε στοὺς Μάγους τὸν Τιδὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, Αὐτὸν ποὺ τοῦ κτιστοῦ ἡλίου προῦπηρχε, **ἀ**λλὰ καὶ ἦλθε κάτω στὴν γῆ, στὴν ἁμαρτία τέλος γιὰ νὰ δώσει, (ἔδειξε Ἑσένα) **τὸν** φιλόνηρωπο μέσα σὲ σπήλαιο φω-
χικό, **σ**τὰ σπάργανα ὡς βρέφος τυλιγμένον· Τὸ δαν (οἱ Μάγοι) μὲ χαρὰ **καὶ** ἀναγνώρισαν σ' Αὐτό, τὸν ἄνθρωπο συνάμα καὶ Θεόν.

**Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου,
Ἑρμηνεία εἰς τὸν Τροπάριον β' τῆς Ὠδῆς Α'
τοῦ Ἱαμβικοῦ Κανόνος τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως,
Ποιήματος τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ**

Καθώς ὁ αἰσθητὸς Ἑωσφόρος (ὁ Αὐγερῖνος) δείχνει εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὴν ἀνατολὴν τοῦ αἰσθητοῦ ἡλίου· τοιουτοτρόπως, λέγει, καὶ ὁ παράδοξος ἐκεῖνος ἀστήρ, ὅπου ἐφάνη ἐν τῇ ἀνατολῇ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου, ἔδειξεν εἰς τοὺς ἀστρολόγους Μάγους τὸν ἐνυπόστατον Λόγον τοῦ Πατρὸς, τὸν ὄντα πρὸ τῆς κτίσεως τοῦ ἡλίου, καὶ πρὸ πάντων ὁμοῦ τῶν αἰώνων· ὁ Ὅποιος διὰ τοῦτο ἦλθε καὶ ἐσαρκώθη, ἵνα μὲ τὸ μέσον τοῦ Φωτὸς τῆς Θεότητός Του παύσῃ τὸ σκότος τῆς ἁμαρτίας.

Ἐδειξε δὲ Αὐτὸν ὁ ἀστήρ ὄχι κινούμενος ἐπάνω εἰς τοὺς αἰθερίους κύκλους τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ δημοσιεύων τὰς ἀκτῖνας του εἰς τὸν Κόσμον, καθὼς κινούμενος ὁ αἰσθητὸς ἡλῖος, δημοσιεύει εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὸ φῶς του, ὄχι! ἀλλ' ἔδειξε φανερὰ εἰς τοὺς Μάγους Ἐσὲ τὸν συμπαθέστατον καὶ φιλανθρωπότατον Θεὸν Λόγον, μέσα εἰς ἓνα εὐτελέστατον σπήλαιον περιτειλιγμένον ὄντα μὲ τὰς εὐτελεῖς καὶ νηπιοπρεπεῖς φασίαις.

Ὅθεν οἱ Μάγοι φωτιζόμενοι, χαίροντες εἶδον Ἐσὲ Θεὸν καὶ ἄνθρωπον τὸν αὐτόν.

Διὰ τί λέγει, ὅτι εἶδον τὸν αὐτὸν Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, ἐνῶ ἄνθρωπον μόνον εἶδον, οὐχὶ δὲ καὶ Θεόν; «Θεόν, φησὶν, οὐδεὶς ἐώρακε πώποτε» (Ἰωάν. α' 18). Ἡ λύσις εἶναι αὕτη, ὅτι τό, «εἶδον» ἐδῶ δὲν σημαίνει μόνον τὴν διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ὄρασιν, ἀλλὰ καὶ τὴν διὰ τοῦ νοῦς γνῶσιν.

Εἶδον λοιπὸν καὶ ἐγνώρισαν οἱ Μάγοι τὸν Χριστόν, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον·

Θεὸν μὲν, διὰ τῆς τοῦ νοῦς γνώσεως, ἄνθρωπον δέ, διὰ τῆς τῶν ὀφθαλμῶν ὄρασεως, τόσον ἀπὸ τὴν προφητείαν τοῦ Βαλαάμ, ὅσον καὶ ἀπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ἀστέρος· διότι, ἂν δὲν ἐγνώριζον αὐτὸν ὡς Θεόν, πῶς ἤθελαν προσκυνήσει αὐτὸν δουλικῶς;

Ἡ πῶς ἄνθρωποι Βασιλεῖς καὶ δυνάσται ἤθελαν καταδεχθῆ νὰ δωροφορήσουν ἓνα βρέφος τόσον ταπεινόν, ὥστε νὰ ἀνακλίνεται πτωχικῶς ἐπάνω εἰς ἓνα παχνὶ τῶν ἀλόγων ζώων;

• **Σημείωσαι**, ὅτι, κατὰ τὸν ἀνώνυμον ἐρμηνευτὴν, τὸ «ἶδον» ἔπρεπε νὰ γράφεται διὰ διφθόγγου **ει** οὕτως «**Εἶδον**»· ἡ ἀκροστιχὶς ὅμως τοῦ «Μελέεσσιν» ἐμπόδισεν αὐτό· ὅθεν ἐγράφη διὰ τοῦ **ι**. **Μ** ὅλον τοῦτο οἱ Ἰωνες ἐσυνείθιζον νὰ τὸ γράφουν διὰ τοῦ **ι**, κατὰ τὸν Πτωχοπρόδρομον.

